Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΆΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΎ ΕΙΣΑΓΓΕΛΈΑ
GIOVANNI PITRUZZELLA
της 21ης Ιανουαρίου 2021 [1]

Υπόθεση C-52/19 P

Banco Santander, SA
κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναιρέσεως – Διατάξεις για τον φόρο εταιριών οι οποίες επιτρέπουν στις εταιρίες με φορολογική έδρα στην Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή – Έννοια της κρατικής ενίσχυσης – Επιλεκτικός χαρακτήρας»

1. Η υπό κρίση υπόθεση έχει ως αντικείμενο την αίτηση αναιρέσεως που κατέθεσε η Banco Santander, SA (στο εξής: Banco Santander) κατά της απόφασης της 15ης Νοεμβρίου 2018, Banco Santander κατά Επιτροπής [2] (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η Banco Santander, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/5/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο την οποία εφάρμοσε η Ισπανία (στο εξής: επίμαχη απόφαση) [3], και, επικουρικώς, του άρθρου 4 της ίδιας απόφασης.

2. Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως εντάσσεται σε σειρά οκτώ παράλληλων υποθέσεων οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την αναίρεση των αποφάσεων με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές που άσκησαν ορισμένες ισπανικές εταιρίες κατά της επίμαχης απόφασης ή κατά της απόφασης 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο την οποία εφάρμοσε η Ισπανία (στο εξής: απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2011) [4].

[1] Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

[2] T-227/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:785.

[3] C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

[4] C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1). Οι λοιπές υποθέσεις, επί των οποίων αναπτύσσω σήμερα τις προτάσεις μου, είναι οι συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P, World Duty Free Group κατά Επιτροπής, και C-64/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-53/19 P, Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής, και C-65/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής, και οι υποθέσεις C-50/19 P, Sigma κατά Επιτροπής, C-54/19 P, Axa Mediterranean κατά Επιτροπής, και C-55/19 P, Prosegur Compañía de Seguridad κατά Επιτροπής.

I. Τα πραγματικά περιστατικά, το επίμαχο μέτρο και η επίμαχη απόφαση

3. Στις 10 Οκτωβρίου 2007, κατόπιν πλειόνων γραπτών ερωτήσεων που κατέθεσαν το 2005 και το 2006 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και καταγγελίας που περιήλθε σε αυτήν το ίδιο έτος από ιδιώτη επιχειρηματία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία ελέγχου του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ[5] (στο εξής: απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας ελέγχου) σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 12, παράγραφος 5, η οποία προστέθηκε στον Ley del Impuesto sobre Sociedades (ισπανικό νόμο περί φόρου εταιριών) με τον Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (νόμο 24/2001, περί λήψεως φορολογικών και διοικητικών μέτρων, καθώς και μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα), της 27ης Δεκεμβρίου 2001[6], και η οποία περιλαμβάνεται στο Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 4/2004, περί εγκρίσεως του αναδιατυπωμένου κειμένου του νόμου περί φόρου εταιριών, στο εξής: TRLIS), της 5ης Μαρτίου 2004 (στο εξής: επίμαχο μέτρο). Το επίμαχο μέτρο προβλέπει ότι, στην περίπτωση που επιχείρηση φορολογούμενη στην Ισπανία αποκτά μερίδια στο κεφάλαιο «αλλοδαπής εταιρίας» σε ποσοστό τουλάχιστον 5 % και τα κατέχει αδιαλείπτως για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους, η προκύπτουσα χρηματοοικονομική[7] υπεραξία[8] μπορεί να εκπέσει, υπό τη μορφή απόσβεσης, από τη βάση επιβολής του φόρου εταιριών τον οποίο οφείλει η οικεία επιχείρηση. Στο επίμαχο μέτρο διευκρινίζεται ότι, προκειμένου να χαρακτηριστεί ως «αλλοδαπή εταιρία», μια εταιρία πρέπει να υπόκειται σε φόρο πανομοιότυπο με τον ισχύοντα στην Ισπανία και ότι τα έσοδά της πρέπει να προέρχονται πρωτίστως από επιχειρηματικές δραστηριότητες πραγματοποιούμενες στην αλλοδαπή.

4. Στις 28 Οκτωβρίου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε την επίμαχη απόφαση, με την οποία περατώθηκε η επίσημη διαδικασία ελέγχου σχετικά με την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιτροπή, αφού επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 19 της εν λόγω απόφασης, ότι «[σ]ύμφωνα με τους ισπανικούς φορολογικούς κανόνες, εξαιρουμένου του επίμαχου μέτρου, η απόσβεση [της υπεραξίας] μπορεί να επιτευχθεί μόνο κατόπιν σύνδεσης εταιριών, η οποία λαμβάνει χώρα σε περίπτωση απόκτησης ή εκχώρησης στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία ανήκουν σε ανεξάρτητες εταιρίες, ή σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης εταιριών» και αφού διευκρίνισε, στην αιτιολογική σκέψη 20, ότι «[η] έννοια της [χρηματοοικονομικής υπεραξίας], όπως αυτή ορίζεται στο [επίμαχο μέτρο], εισάγει στον τομέα της απόκτησης μετοχικού κεφαλαίου μια έννοια που χρησιμοποιείται σε γενικές γραμμές σε μεταβιβάσεις στοιχείων του ενεργητικού ή σε συναλλαγές σύνδεσης εταιριών», έκρινε ότι το επίμαχο μέτρο είχε επιλεκτικό χαρακτήρα καθόσον ευνοεί αποκλειστικά ορισμένες ομάδες εταιριών, οι οποίες πραγματοποιούν συγκεκριμένες επενδύσεις στο εξωτερικό, και ότι ο ειδικός αυτός χαρακτήρας του καθεστώτος δεν δικαιολογείται από τη φύση του. Κατά την Επιτροπή, το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το ότι το σύστημα αναφοράς ορίζεται ως κανόνας για τη φορολογική μεταχείριση [της χρηματοοικονομικής υπεραξίας] βάσει του ισπανικού φορολογικού συστήματος (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 89 και 92 έως 114) ή ως η φορολογική μεταχείριση [της υπεραξίας] που προκύπτει από την απόκτηση οικονομικού συμφέροντος σε μια εταιρία

5 ΕΕ 2007, C 311, σ. 21.

6 ΒΟΕ αριθ. 61, της 11ης Μαρτίου 2004, σ. 10951.

7 Η υπεραξία ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 18 της επίμαχης απόφασης ως η «αξία της καλής φήμης της εμπορικής επωνυμίας, [οι] καλές της σχέσεις με τους πελάτες, [η] ειδίκευση των εργαζομένων και άλλο[ι] παρόμοιο[ι] παράγοντες που [...] επιτρέπουν προσδοκώμενες εκτιμήσεις για αύξηση των κερδών στο μέλλον», η οποία αντιστοιχεί στην «τιμή πληρωμής κατά την απόκτηση, η οποία υπερβαίνει την αγοραστική αξία των μετοχών της εταιρίας» και η οποία πρέπει να θεωρείται, σύμφωνα με τους ισπανικούς λογιστικούς κανόνες, διαχωρισμένο ασώματο στοιχείο του ενεργητικού, όταν η αγοράστρια εταιρία αποκτά τον έλεγχο της εταιρίας-στόχου.

8 Κατά την αιτιολογική σκέψη 20 της επίμαχης απόφασης, σύμφωνα με τις πρακτικές του ισπανικού φορολογικού συστήματος, η «χρηματοοικονομική υπεραξία» ισούται με την υπεραξία που θα προέκυπτε σε περίπτωση συνένωσης της αγοράστριας εταιρίας και της εταιρίας-στόχου.

εγκατεστημένη εκτός της ισπανικής επικράτειας (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 89 και 115 έως 119). Στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης αυτής, η Επιτροπή κήρυξε «[τ]ο καθεστώς ενισχύσεων που [τέθηκε σε εφαρμογή] από την Ισπανία βάσει του [επίμαχου μέτρου] […] [μη συμβατό] με την κοινή αγορά σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις που [χορηγ]ήθηκαν στους δικαιούχους προκειμένου να πραγματοποιήσουν ενδοκοινοτικές εξαγορές μετοχικού κεφαλαίου» και, στο άρθρο 4, διέταξε την ανάκτηση των ενισχύσεων που αντιστοιχούν στις φορολογικές απαλλαγές που χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος αυτού [9].

5. Η Επιτροπή συνέχισε την επίσημη διαδικασία ελέγχου όσον αφορά την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών εκτός της Ένωσης, εν αναμονή περαιτέρω στοιχείων τα οποία κλήθηκαν να προσκομίσουν οι ισπανικές αρχές. Το μέρος αυτό της διαδικασίας περατώθηκε με την έκδοση της απόφασης της 12ης Ιανουαρίου 2011, με την οποία η Επιτροπή κήρυξε μη συμβατό με την εσωτερική αγορά το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται από την Ισπανία δυνάμει του επίμαχου μέτρου και κατά το μέρος που εφαρμόζεται στην απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους εκτός της Ένωσης.

II. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

6. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαΐου 2010, η Banco Santander άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίμαχης απόφασης. Η διαδικασία ανεστάλη από τις 13 Μαρτίου έως τις 7 Νοεμβρίου 2014, ημερομηνία κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του επί της υπόθεσης Autogrill España κατά Επιτροπής [10] (στο εξής: απόφαση Autogrill España κατά Επιτροπής), με την οποία ακύρωσε την επίμαχη απόφαση, με την αιτιολογία ότι η Επιτροπή έσφαλε κατά την εφαρμογή της προϋπόθεσης περί επιλεκτικού χαρακτήρα που προβλέπεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε επίσης την απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2011 με την απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2014, Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής [11] (στο εξής: απόφαση Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής).

7. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Ιανουαρίου 2015, η Επιτροπή άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης Autogrill España κατά Επιτροπής. Η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως, που πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως C-20/15 P, αποφασίσθηκε να συνεκδικασθεί με την αίτηση αναιρέσεως η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως C-21/15 P, και την οποία είχε ασκήσει η Επιτροπή κατά της απόφασης Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής. Με αποφάσεις του Πρόεδρου του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2015, επετράπη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ιρλανδία και στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβουν στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις υπέρ της WDFG και των Banco Santander και Santusa. Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Επιτροπή κατά World Duty Free Group κ.λπ. [12] (στο εξής: απόφαση WDFG), το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση Autogrill

[9] Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της επίμαχης απόφασης εξαιρούσε, από την κήρυξη του μη συμβατού και τη διαταγή ανάκτησης, τις φορολογικές απαλλαγές που απόλαυσαν οι δικαιούχοι στις ενδοκοινοτικές εξαγορές μετοχικού κεφαλαίου, κατ' εφαρμογήν του επίμαχου μέτρου «σχετικά με άμεσα ή έμμεσα δικαιώματα σε αλλοδαπές εταιρίες και που πληρούσαν όλες τις προϋποθέσεις που όριζε το καθεστώς ενισχύσεων πριν από την 21η Δεκεμβρίου 2007, πλην του όρου κατοχής μετοχικού κεφαλαίου συνεχώς για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους». Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεώρησε ότι έως την ημερομηνία αυτή (η οποία αντιστοιχεί στη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της απόφασης περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου), οι δικαιούχοι του επίμαχου μέτρου είχαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη νομιμότητα του μέτρου αυτού (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 165 έως 168 της επίμαχης απόφασης).

[10] T-219/10, EU:T:2014:939.

[11] T-399/11, EU:T:2014:938.

[12] C-20/15 P και C-21/15 P, EU:C:2016:981.

España κατά Επιτροπής, ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επιφυλάχθηκε εν μέρει ως προς τα δικαστικά έξοδα. Το Δικαστήριο αναίρεσε επίσης την απόφαση Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής.

8. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία ανεστάλη εκ νέου από τις 9 Μαρτίου 2015, επαναλήφθηκε την 21η Δεκεμβρίου 2016 και περατώθηκε με την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Banco Santander και την καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα.

III. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

9. Με δικόγραφο το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Ιανουαρίου 2019, η Banco Santander άσκησε την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως. Η Banco Santander ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση, αφού κάνει δεκτή την προσφυγή της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως και να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

IV. Ανάλυση

A. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

10. Για εξέταση της τρέχουσας κατάστασης της νομολογίας όσον αφορά τον επιλεκτικό χαρακτήρα των φορολογικών μέτρων και, συνακόλουθα, για εξήγηση της μεθόδου αναλύσεως του επιλεκτικού χαρακτήρα σε τρία στάδια, την οποία έχει διατυπώσει το Δικαστήριο, παραπέμπω στις παρατηρήσεις και στα κριτήρια που εκτίθενται στα σημεία 11 έως 21 των προτάσεων που ανέπτυξα σήμερα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P, World Duty Free Group κατά Επιτροπής, και C-64/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής. Οι αιτιάσεις της Banco Santander θα εξεταστούν υπό το πρίσμα αυτών των παρατηρήσεων και κριτηρίων. Σχετικά με τις συνέπειες της απόφασης WDFG για την εξέταση της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, παραπέμπω αντιθέτως στα σημεία 23 έως 27 των ως άνω προτάσεων.

B. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

11. Η Banco Santander προβάλλει έναν μόνο λόγο προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο οποίος αφορά πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσον αφορά το κριτήριο του επιλεκτικού χαρακτήρα. Αυτός ο λόγος αναιρέσεως υποδιαιρείται σε τέσσερα κύρια και δύο επικουρικά σκέλη.

1. Επί του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: πλάνη κατά τον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς

12. Οι αιτιάσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander αφορούν το πρώτο στάδιο της ανάλυσης του επιλεκτικού χαρακτήρα, το οποίο σκοπεί στον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς. Σχετικά με την έννοια του «συστήματος αναφοράς» και σχετικά με τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τον

προσδιορισμό του, παραπέμπω στις παρατηρήσεις που εκτίθενται στα σημεία 37 έως 51 των προτάσεων που ανέπτυξα σήμερα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P, World Duty Free Group κατά Επιτροπής, και C-64/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής.

α) Επί της πρώτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως

13. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρώτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 31 έως 36 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα, όσον αφορά την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, και στα σημεία 52 έως 59 των προτάσεων αυτών, όσον αφορά την επί της ουσίας εξέταση. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την πρώτη αιτίαση του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

β) Επί της δεύτερης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως

14. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο της δεύτερης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της δεύτερης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 62 έως 82 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα, στα οποία προτείνω να απορριφθούν στο σύνολό τους οι αντιρρήσεις αυτές. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τη δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

γ) Επί της τρίτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως

15. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο της τρίτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της τρίτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 85 έως 87 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την τρίτη αιτίαση του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

2. Επί του δευτέρου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: πλάνη κατά τον προσδιορισμό του σκοπού βάσει του οποίου εξετάζεται ο παρεμφερής χαρακτήρας

16. Οι αιτιάσεις που προέβαλε η Banco Santander στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως αφορούν τις σκέψεις 130 έως 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και βάλλουν κατά του σκεπτικού της απόφασης αυτής βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο

προσδιόρισε τον σκοπό του συστήματος αναφοράς και συνέκρινε, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού αυτού, την κατάσταση των επιχειρήσεων δικαιούχων του πλεονεκτήματος που παρασχέθηκε με το επίμαχο μέτρο και εκείνων που εξαιρούνται από αυτό.

17. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 91 έως 106 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

3. Επί του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: πλάνη περί το δίκαιο ως προς την κατανομή του βάρους απόδειξης

18. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 109 και 110 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το τρίτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

4. Επί του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: αναλογικότητα

19. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 112 και 113 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το τέταρτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

5. Επί του πέμπτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: αιτιώδης συνάφεια

20. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 114 έως 117 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το πέμπτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

6. Επί του έκτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως: διαιρετός χαρακτήρας του μέτρου

21. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του έκτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του έκτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 119 έως 122 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το έκτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander.

7. Πρόταση επί της αιτήσεως αναιρέσεως

22. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

V. Επί των δικαστικών εξόδων

23. Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται, κατ' αναλογίαν, στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία που έχει ως αντικείμενο αναίρεση κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Καθόσον προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως της Banco Santander, φρονώ ότι η αναιρεσείουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, βάσει του σχετικού αιτήματος της Επιτροπής.

VI. Πρόταση

24. Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την Banco Santander στα δικαστικά έξοδα.